ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 27. októbra 2005 *

Vo veci C-329/03,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Areios Pagos (Grécko) z 31. marca 2003 a doručený Súdnemu dvoru 28. júla 2003, ktorý súvisí s konaním:

Trapeza tis Ellados AE

proti

Banque Artesia,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász a M. Ilešič (spravodajca),

* Jazyk konania: gréčtina.

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. februára 2005,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Trapeza tis Ellados AE, v zastúpení: I. Soufleros, K. Christodoulou a T. Kontovazainitis, dikigoroi,

— Banque Artesia, v zastúpení: F. Herbert, advokát, a G. Stefanakis a E. Papakonstantinou, dikigoroi,

— grécka vláda, v zastúpení: P. Mylonopoulos a M. Apessos, ako aj V. Pelekou, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. Støvlbæk a G. Zavvos, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. apríla 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu prílohy I zoznamu B položky IV A a zoznamu D položky VI prvej smernice Rady z 11. mája 1960, ktorou sa vykonáva článok 67 Zmluvy [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES 43, 1960, s. 921, ďalej len „prvá smernica").

2 Tento návrh podal Areios Pagos (kasačný súd) v rámci sporu medzi Trapeza tis Ellados AE (ďalej len „Národná banka Grécka") a Banque Artesia (ďalej len „Artesia"), ktorého predmetom je návrh posledného menovaného účastníka smerujúci k náhrade jeho škody, ktorá mu vznikla zo skutočnosti, že Národná banka Grécka odmietla vydať povolenie na pripísanie výsledku likvidácie dlhopisov na účet v konvertibilných gréckych drachmách.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

3 Artesia, ktorej sídlo je v Bruseli (Belgicko), mala účet v konvertibilných gréckych drachmách vo svojej pobočke v Aténach (Grécko).

4 Počas obdobia medzi 28. aprílom 1981 a 30. júlom 1982 Artesia kúpila od Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptixeos (ETVA) Anonimos Etairia (Grécka banka pre rozvoj priemyslu, a. s., ďalej len „ETVA"), ktorej akcie vlastní Helénska republika, dlhopisy emitované touto bankou znejúce na tuzemskú menu so splatnosťou jedného roka od ich emisie, ktoré boli obchodované a kótované na burze cenných papierov. Tieto dlhopisy bolo zaplatené z účtu Artesie v konvertibilných gréckych drachmách. K tomu, aby čiastka zodpovedajúca týmto dlhopisom zostala aj naďalej konvertibilná, bolo potrebné povolenie Národnej banky Grécka.

5 Artesia 24. augusta 1982 požiadala Národnú banku Grécka o povolenie na pripísanie výnosu likvidácie predmetných dlhopisov na svoj účet v konvertibilných gréckych drachmách s cieľom repatriovať tento výnos do Belgicka. V období od 25. augusta 1982 do 23. novembra 1986 Národná banka Grécka túto žiadosť niekoľkokrát zamietla. Vyhovela jej však 24. novembra 1986. Podľa všetkého bolo jej odmietavé stanovisko odôvodnené aspoň sčasti skutočnosťou, že na použitie účtu Artesie v konvertibilných gréckych drachmách na pôvodné nadobudnutie predmetných dlhopisov nebolo vydané povolenie, a preto tento účet už nebol konvertibilný.

6 Artesia usúdila, že z dôvodu zamietnutí zo strany Národnej banky Grécka utrpela v období od 30. septembra 1982 do 11. decembra 1986 škodu a 28. apríla 1987 podala proti tejto banke žalobu o náhradu škody. Tvrdí, že nadobúdanie dlhopisov z jej strany patrí do prílohy I zoznamu B položky IV A prvej smernice, a preto členské štáty boli na základe článku 2 tejto smernice povinné predvídať poskytnutie požadovaného povolenia. Vo veci rozhodoval Polymeles Protodikeio Athinon (súd prvého stupňa v Aténach), Efeteio Athinon (odvolací súd v Aténach), potom Areios Pagos, ktorý vec vrátil tomuto Efeteio. Tento súd 27. júla 2001 zaviazal Národnú banku Grécka na náhradu škody Artesii. Tento súd rozhodol, že na transakciu, ktorá je predmetom sporu v konaní pred vnútroštátnym súdom, sa vzťahuje článok 2 a príloha I, zoznam B prvej smernice.

7 Po tom, čo Národná banka Grécka podala odvolanie na kasačný súd, Areios Pagos prerušil konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Kladie sa otázka, či sa na a) dlhopisy emitované bankou založenou vo forme akciovej spoločnosti, ktorej akcie vlastní štát, so splatnosťou jedného roka od ich emisie, obchodované na burze cenných papierov, kde boli aj prijaté na obchodovanie, b) dlhopisy emitované bankou založenou vo forme akciovej spoločnosti so splatnosťou jedného roka od ich emisie, obchodované na burze cenných papierov, kde boli aj prijaté na obchodovanie, to znamená na cenné papiere ako predmetné dlhopisy ETVA, so splatnosťou jedného roka, predstavujúce krátkodobé investície vzťahuje úprava obsiahnutá v zozname D, ktorý odkazuje na článok 4 prvej smernice..., a kategória VI nomenklatúry, ktorá sa vzťahuje na „krátkodobé investície do štátnych pokladničných poukážok a iných cenných papierov bežne obchodovaných na peňažnom trhu" [*neoficiálny preklad*], a to so zreteľom na ich duch a nimi sledovaný účel alebo na ich výklad vo svetle prípadnej všeobecnej praxe v oblasti medzinárodného obchodu.

2. Takisto sa kladie otázka, či so zreteľom na ustanovenie zoznamu D, ktorý odkazuje na článok 4 [prvej] smernice... a na kategóriu IX nomenklatúry, ktorá upravuje „zriaďovanie bežných a vkladových účtov a umiestňovanie peňažných prostriedkov na ne, repatriáci[u] alebo použitie zostatkov na bežných alebo vkladových účtoch v úverových inštitúciách" [*neoficiálny preklad*], sa toto ustanovenie vo svetle svojho ducha a ním sledovaného účelu vzťahuje na použitie zostatku na vkladovom účte v banke ako úverovej inštitúcii, na ktorý boli umiestňované peňažné prostriedky v súlade s rozhodnutím menového výboru č. 1097/1959 citovaným v tomto rozsudku (prostredníctvom výnosov z dovezených cudzozemských devíz atď.), pričom tento zostatok pozostáva z vkladov znejúcich na tuzemskú menu konvertibilnú na cudzozemskú menu."

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

8 Návrhom doručeným do kancelárie Súdneho dvora 8. júla 2005 navrhla Národná banka Grécka opätovne otvoriť ústnu časť konania.

9 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor môže v súlade s článkom 61 svojho rokovacieho poriadku nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania, ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo že vec má byť rozhodnutá na základe tvrdenia, ktoré strany vzájomne neprerokovali (rozsudky z 10. februára 2000, Deutsche Post, C-270/97 a C-271/97, Zb. s. I-929, bod 30, a z 18. júna 2002, Philips, C-299/99, Zb. s. I-5475, bod 20).

10 Súdny dvor usudzuje, že v prejednávanej veci nie je namieste nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania. Preto je potrebné zamietnuť návrh na nariadenie opätovného otvorenia ústnej časti konania.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

11 Článok 67 Zmluvy EHS (neskôr článok 67 ES, zrušený Amsterdamskou zmluvou) stanovuje:

„1. Počas prechodného obdobia a v rozsahu potrebnom na zabezpečenie riadneho fungovania spoločného trhu členské štáty medzi sebou postupne zrušia obmedzenia

voľného pohybu kapitálu osôb s bydliskom v členských štátoch, ako aj akúkoľvek diskrimináciu z dôvodu štátnej príslušnosti alebo bydliska strán, alebo miesta, kde sa tento kapitál investuje.

2. Bežné platby spojené s pohybom kapitálu medzi členskými štátmi sa oslobodia od všetkých obmedzení najneskôr do konca prvej etapy."

12 Podľa odôvodnenia prvej smernice si dosiahnutie cieľov Zmluvy EHS vyžaduje čo najväčšiu možnú slobodu pohybu kapitálu medzi členskými štátmi, a v dôsledku toho čo najširšiu a najrýchlejšiu liberalizáciu pohybov kapitálu medzi týmito štátmi.

13 Podľa článku 1 ods. 1 a článku 3 ods. 1 tejto smernice členské štáty poskytnú všetky devízové povolenia vyžadované na uzatváranie a realizáciu transakcií a na prevody medzi tuzemcami členských štátov týkajúcich sa pohybov kapitálu uvedených v zozname A, a za určitých podmienok v zozname C prílohy I tejto smernice.

14 Článok 2 ods. 1 prvej smernice stanovuje, že „členské štáty poskytnú všeobecné povolenia na uzavretie a realizáciu transakcií a na prevody medzi tuzemcami členských štátov týkajúcich sa pohybov kapitálu uvedených v zozname B prílohy I [tejto] smernice." [*neoficiálny preklad*]

15 Naopak, takáto povinnosť poskytnúť povolenia nie je stanovená pre pohyby kapitálu uvedené v zozname D tejto prílohy. Členské štáty môžu naďalej zachovať obmedzenia týkajúce sa týchto transakcií.

16 Článok 4 prvej smernice stanovuje:

„Menový výbor najmenej raz za rok preskúma obmedzenia, ktoré sa vzťahujú na pohyby kapitálu uvedené v zoznamoch v prílohe I tejto smernice; podá Komisii správu o obmedzeniach, ktoré by mohli byť zrušené." [*neoficiálny preklad*]

17 Medzi pohybmi kapitálu uvedenými v prílohe I zozname B položke IV A prvej smernice, týkajúcej sa „pohybov kapitálu uvedených v článku 2 smernice" [*neoficiálny preklad*] sa okrem iných nachádza „nadobúdanie domácich cenných papierov obchodovaných na burze cenných papierov (okrem podielových listov v spoločných fondoch) cudzozemcami a repatriáci[u] výnosov ich likvidácie" [*neoficiálny preklad*], čomu prináleží položka IV A nomenklatúry. Táto okrem iného obsahuje v bode 3 písm. i) „nadobúdanie dlhopisov... znejúcich na tuzemskú menu" [*neoficiálny preklad*] a v bode 4, „repatriáciu výnosu likvidácie dlhopisov" [*neoficiálny preklad*].

18 Medzi pohybmi kapitálu uvedenými v prílohe I zozname D prvej smernice, vzťahujúcom sa na „pohyby kapitálu uvedené v článku 4 smernice" [*neoficiálny preklad*] sa nachádzajú:

— „krátkodobé investície do štátnych pokladničných poukážok a iných cenných papierov bežne obchodovaných na peňažnom trhu" [*neoficiálny preklad*], ktorým prináleží položka VI nomenklatúry. Táto okrem iného obsahuje krátkodobé investície cudzozemcov na domácom peňažnom trhu a repatriáciu výsledku ich likvidácie,

— „zriaďovanie bežných alebo vkladových účtov a umiestňovanie peňažných prostriedkov na ne, repatriácia alebo použitie zostatku bežného alebo vkladového účtu v úverových inštitúciách" [*neoficiálny preklad*], k čomu patrí položka IX nomenklatúry. Táto obsahuje okrem iného transakcie cudzozemcov v domácich úverových inštitúciách a použije sa na bežné účty a zostatky tak v tuzemskej, ako aj v cudzej mene.

Vnútroštátna právna úprava

19 Rozhodnutie menového výboru č. 1097 z 23. mája 1959 o uplatnení systému obmedzenej konvertibility v Grécku (FEK A' 109/16.6.1959) v čase, keď sa stali skutočnosti relevantné pre konanie pred vnútroštátnym súdom, upravovalo dva druhy vkladov v Národnej banke Grécka a v iných oprávnených bankách, ktoré mohli byť zriadené na meno osôb s trvalým pobytom v zahraničí, a to účet v konvertibilných gréckych drachmách a účet v cudzej mene.

20 V zmysle tohto rozhodnutia sa mohli účty v konvertibilných gréckych drachmách používať iba na určité ciele a peňažné prostriedky sa na ne mohli umiestňovať iba niekoľkými, taxatívne vymenovanými spôsobmi. Toto rozhodnutie stanovovalo, že ak sa grécke drachmy použili na iný ako stanovený účel bez osobitného povolenia Národnej banky Grécka, prestali byť konvertibilné.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

21 Svojou prvou prejudiciálnou otázkou sa Areios Pagos v podstate pýta, či nadobúdanie dlhopisov znejúcich na tuzemskú menu, na dobu jedného roka od

ich vydania, obchodovaných a kótovaných na burze cenných papierov, vydaných bankou so sídlom v členskom štáte a vlastnenou týmto štátom je „nadobúdanie... domácich cenných papierov obchodovaných na burze cenných papierov" [*neoficiálny preklad*] v zmysle prílohy I zoznamu B položky IV A prvej smernice, alebo „krátkodobá investícia do štátnych pokladničných poukážok a iných cenných papierov bežne obchodovaných na peňažnom trhu" [*neoficiálny preklad*] v zmysle zoznamu D položky VI tej istej prílohy.

22 Medzi účastníkmi konania pred vnútroštátnym súdom nie je sporné, že na účely prvej smernice je Artesia „cudzozemskou" bankou, ktorá v Grécku nadobudla predmetné dlhopisy a chcela repatriovať výnos ich likvidácie do Belgicka. Je takisto nesporné, že tieto dlhopisy sú „domáce cenné papiere" znejúce na tuzemskú menu, na dobu jedného roka od ich vydania, ktoré boli obchodované aj kótované na burze cenných papierov.

23 Artesia a Komisia Európskych spoločenstiev tvrdia, že na tieto dlhopisy sa vzťahuje príloha I zoznam B položka IV A smernice. Naopak, podľa Národnej banky Grécka a gréckej vlády sa na ne vzťahuje zoznam D položka VI tejto prílohy.

24 Spor pred vnútroštátnym súdom teda vznikol z odlišného výkladu kritérií vzťahujúcich sa na predmetné dlhopisy. Tento spor sa týka výkladu pojmov „cenné papiere obchodované na burze cenných papierov" a „cenné papiere bežne obchodované na peňažnom trhu". Takisto smeruje k určeniu toho, či doba splatnosti predmetných dlhopisov je rozhodujúcim kritériom na ich definíciu. Podľa Národnej banky Grécka a gréckej vlády sú predmetné dlhopisy „cenné papiere bežne obchodované na peňažnom trhu" [*neoficiálny preklad*] v zmysle prílohy I zoznamu D položky VI prvej smernice nezávisle od skutočnosti, že boli obchodované na burze cenných papierov.

25 V zmysle článku 67 Zmluvy voľný pohyb kapitálu predstavuje zrušenie obmedzenia voľného pohybu kapitálu osôb s bydliskom v členských štátoch, ako aj akúkoľvek diskrimináciu z dôvodu štátnej príslušnosti alebo bydliska strán, alebo miesta, kde sa tento kapitál investuje. Na vykonanie článku 67 prvá smernica stanovuje úplnú liberalizáciu niektorých pohybov kapitálu a kladie si za cieľ zrušenie administratívnych prekážok, ktoré síce nespočívajú vo vyžadovaní devízového povolenia a nedotýkajú sa nadobúdania zahraničných cenných papierov, ale znamenajú ťažkosť pre čo najširšiu a najrýchlejšiu liberalizáciu pohybov kapitálu medzi členskými štátmi, čo si v zmysle odôvodnenia prvej smernice vyžaduje dosiahnutie cieľov Európskeho spoločenstva (pozri rozsudok z 24. júna 1986, Brugnoni a Ruffinengo, 157/85, Zb. s. 2013, body 21 a 22).

26 V zozname D položke VI tejto prílohy sa síce uvádza pojem „cenné papiere bežne obchodované na peňažnom trhu" [*neoficiálny preklad*], ale prvá smernica nestanovuje žiadnu definíciu tohto pojmu. Naopak, táto smernica sa odvoláva na pojem „cenné papiere obchodované na burze cenných papierov" [*neoficiálny preklad*] v zozname B položke IV A tej istej prílohy, ako aj vo vysvetlivkách, ktoré obsahujú jeho definíciu. V zmysle týchto vysvetliviek, ktoré sa musia považovať za neoddeliteľnú súčasť tejto smernice (pozri rozsudok zo 4. februára 1988, East a i., 143/86, Zb. s. 625, bod 11), „cenné papiere obchodované na burze cenných papierov" [*neoficiálny preklad*] sú „cenné papiere, obchodovanie s ktorými sa spravuje predpismi, a ktorých kurzy sa pravidelne zverejňujú buď oficiálnymi burzami cenných papierov (kótované cenné papiere), alebo inými orgánmi pripojenými k burze cenných papierov, napríklad bankovými komisiami (nekótované cenné papiere)" [*neoficiálny preklad*]. Ako uvádza Komisia, táto definícia znamená, že zákonodarca Spoločenstva kladie dôraz na pravidlá fungovania burzy cenných papierov, najmä na základe predpisov zaručujúcich transparentnosť fungovania burzy cenných papierov a zverejňovanie kurzu cenných papierov, s ktorými sa obchoduje.

27 V súvislosti s „cennými papiermi obchodovanými na burze cenných papierov" [*neoficiálny preklad*] uvedenými v prílohe I zozname B položke IV A prvej smernice

zákonodarca Spoločenstva usúdil, že v prípade cenných papierov, s ktorými sa obchoduje v regulovanom prostredí, akým je burza cenných papierov, je možné v zmysle článku 2 prvej smernice poskytnúť všeobecné povolenie, ktoré vydá dotknutý členský štát na uzatváranie alebo realizáciu transakcií, ako aj na prevody medzi tuzemcami členských štátov.

28 Naopak, peňažný trh spomenutý v prílohe I zozname D položke VI prvej smernice je regulovaný menej ako burza cenných papierov. Transakcie na peňažnom trhu sa totiž bežne uzatvárajú po uzavretých rokovaniach v prostredí, ktoré je menej transparentné ako burza cenných papierov. Tomuto tvrdeniu nasvedčuje aj skutočnosť, že podstatnou vlastnosťou „cenných papierov bežne obchodovaných na peňažnom trhu" [*neoficiálny preklad*] je, že ich kurz sa nezverejňuje denne, a preto môže byť potrebné, aby vnútroštátne orgány posúdili ich hodnotu pre zabránenie podvodom založeným na fiktívnych kurzoch. Toto však nie je prípad „cenných papierov obchodovaných na burze cenných papierov", ako uviedol generálny advokát v bode 43 svojich návrhov.

29 Je namieste zdôrazniť, že podľa spisu síce cenné papiere boli obchodované na burze cenných papierov, ale v skutočnosti sa nadobudli od ETVA. Táto okolnosť však na rozdiel od tvrdenia Národnej banky Grécka na pojednávaní nemení povahu predmetných obligácií. Ako totiž uvádza aj generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, prvá smernica nestanovuje, že miesto obchodovania cenných papierov a miesto ich nadobudnutia musia byť rovnaké. Príloha I zoznam B prvej smernice obsahuje „nadobudnutie... cenných papierov... obchodovaných na burze cenných papierov" [*neoficiálny preklad*], a nie je potrebné, aby sa nadobudnutie cenných papierov uskutočnilo na burze cenných papierov. Rozhodujúce kritérium je, aby sa s nimi obchodovalo v tomto rámci. Ako uvádza aj generálny advokát na rovnakom mieste, tomuto výkladu nasvedčuje aj rozbor všetkých jazykových znení prvej smernice.

30 Doba splatnosti cenných papierov síce môže byť rozhodujúca pre cenné papiere patriace do prílohy I zoznamu D prvej smernice, na ktoré sa v zmysle článku 4 tejto

smernice vzťahuje obmedzenie, konkrétne „krátkodobé investície do štátnych pokladničných poukážok a iných cenných papierov bežne obchodovaných na peňažnom trhu" [*neoficiálny preklad*], ale v prípade „cenných papierov obchodovaných na burze cenných papierov" [*neoficiálny preklad*] tomu tak nie je. Tieto sa uvádzajú iba na zozname B položke IV A tejto prílohy, ako aj vo vysvetlivkách prvej smernice. Tieto vysvetlivky výslovne odkazujú na túto položku IV a upravujú iba povahu osoby, ktorá je emitentom dlhopisov, konkrétne „verejné a súkromné osoby" [*neoficiálny preklad*]. Definíciu krátkodobých dlhopisov obsahuje smernica Rady 86/566/EHS zo 17. novembra 1986, ktorou sa mení a dopĺňa prvá smernica [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 332, s. 22), a smernica Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 zmluvy (Ú. v. ES L 178, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10), tieto smernice však nemajú spätnú účinnosť. Zo znenia prílohy I zoznamu B položky IV A prvej smernice preto vyplýva, že zákonodarca Spoločenstva chcel definovať „cenné papiere obchodované na burze cenných papierov" [*neoficiálny preklad*] na základe iných kritérií ako doby splatnosti.

31 Z toho, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že predmetné obligácie sú „cenné papiere obchodované na burze cenných papierov" [*neoficiálny preklad*] v zmysle prílohy I zoznamu B položky IV A a vysvetliviek prvej smernice.

32 Za týchto okolností nie je potrebné skúmať, či tieto dlhopisy zároveň spĺňajú aj kritériá stanovené v zozname D položke VI tejto prílohy. Ak by tomu tak aj bolo, nemalo by to dosah na skutočnosť, že na predmetné kapitálové pohyby sa vzťahuje liberalizovaný systém stanovený v článku 2 prvej smernice z dôvodu skutočnosti, že spĺňajú kritériá prílohy I zoznamu B prvej smernice. Žiadne ustanovenie tejto smernice neobmedzuje liberalizáciu kapitálových pohybov na základe jej článku 2 iba z dôvodu, že tieto pohyby kapitálu spĺňajú aj kritériá stanovené v prílohe I zozname D tejto smernice. Rovnaký záver vyplýva aj z výkladu prvej smernice vo svetle je účelu vyjadreného v jej jedinom odôvodnení ako vyžadujúci „najväčšiu možnú slobodu pohybu kapitálu medzi členskými štátmi, a teda čo najširšiu a najrýchlejšiu liberalizáciu pohybov kapitálu" [*neoficiálny preklad*].

33 Treba dodať, že povahu dlhopisov v konaní pred vnútroštátnym súdom nemení skutočnosť, že ide o cenné papiere emitované bankou, akciovou spoločnosťou, ktorú vlastní štát. V tomto ohľade vysvetľujúce poznámky prvej smernice spresňujú, že tieto dlhopisy môžu emitovať tak súkromné, ako aj verejné osoby, ako bolo uvedené v bode 30 tohto rozsudku.

34 So zreteľom na to, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné prvú prejudiciálnu otázku zodpovedať v tom zmysle, že dlhopisy znejúce na tuzemskú menu so splatnosťou jedného roka od ich emisie, obchodované a kótované na burze cenných papierov, emitované bankou so sídlom v členskom štáte a vlastnenou týmto členským štátom patria pod prílohu I zoznam B položku IV A prvej smernice. Ich nadobúdanie, ako aj výnos ich likvidácie upravuje článok 2 tejto smernice, ktorý odkazuje na prílohu I zoznam B tejto smernice, ktorý predvída repatriáciu tohto výnosu.

O druhej otázke

35 Svojou druhou otázkou sa Areios Pagos v podstate pýta, či použitie zostatku na bežných alebo vkladových účtoch v úverových inštitúciách s cieľom nadobudnutia obligácií uvedených v prvej otázke patrí pod prílohu I zoznam D položku IX prvej smernice.

36 Na účely prvej smernice sa musia pohyby kapitálu nutne posudzovať v ich celosti, a preto ak určenie niektorého pohybu patrí do jednej z liberalizovaných kategórií, pôvod tohto pohybu v zásade nemôže so zreteľom na úvahy obsiahnuté v bode 32 tohto rozsudku ovplyvniť túto kategorizáciu. Okrem toho by bolo nadobúdanie

cenných papierov patriacich do jednej z liberalizovaných kategórií vystavené vážnym prekážkam, ak by členské štáty mohli naďalej voľne obmedzovať používanie zostatkov na bežných účtoch alebo vkladov pre tieto akvizície.

37 Je preto potrebné zodpovedať druhú otázku v tom zmysle, že skutočnosť, že nadobúdanie dlhopisov patriace pod prílohu I zoznam B položku IV A prvej smernice bolo financované prostredníctvom zostatku na bežnom alebo vkladovom účte v úverovej inštitúcii, aj keď patrí pod zoznam D položku IX tej istej prílohy, nemôže ovplyvniť zaradenie predmetného kapitálového pohybu do zoznamu B položky IV A tejto prílohy.

O trovách

38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Dlhopisy znejúce na tuzemskú menu so splatnosťou jedného roka od ich emisie, obchodované a kótované na burze cenných papierov, emitované bankou so sídlom v členskom štáte a vlastnenou týmto členským štátom patria pod prílohu I zoznam B položku IV A prvej smernice Rady z 11. mája**

1960, ktorou sa vykonáva článok 67 Zmluvy. Ich nadobúdanie, ako aj výnos ich likvidácie upravuje článok 2 tejto smernice, ktorý odkazuje na prílohu I zoznam B tejto smernice, ktorý predvída repatriáciu tohto výnosu.

2. **Skutočnosť, že nadobudnutie dlhopisov patriace pod prílohu I zoznam B položku IV A prvej smernice bolo financované prostredníctvom zostatku na bežnom alebo vkladovom účte v úverovej inštitúcii, aj keď patrí pod zoznam D položku IX tejto prílohy, nemôže ovplyvniť zaradenie predmetného kapitálového pohybu do zoznamu B položky IV A tejto prílohy.**

Podpisy